Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2023-0441

(R. Imhof, voorzitter en mr. M.C. Mulder, secretaris)

Datum uitspraak	8 juni 2023
Klacht van	De consument
Tegen	ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering (gedeeltelijk) toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

BKR-registratie. Bijzonderheidscoderingen 2, 3 en 4 met werkelijke einddatum in september 2021. De consument beroept zich op verjaring van de onderliggende vordering. Hij vordert primair wijziging van de werkelijke einddatum in de datum van verjaring van de vordering en subsidiair verwijdering van de registratie op grond van een belangenafweging. De commissie oordeelt dat de coderingen en de werkelijke einddatum technisch juist zijn maar dat de verjaring in de gegeven omstandigheden met zich brengt dat de registratie moet worden verwijderd vijf jaar na de datum waarop de consument voor het eerst een beroep op verjaring had kunnen doen. Dat is in dit geval 1 oktober 2023. De commissie beslist daarom dat de bank de registratie per 1 oktober 2023 moet verwijderen. De vordering wordt gedeeltelijk toegewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument van 11 juli 2022, 28 juli 2022 en 25 augustus 2022; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument; 5) de dupliek van de bank, 6) de aanvullende reactie van de consument na zitting, en 7) de aanvullende reactie van de bank na zitting.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 9 maart 2023. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met zijn vertegenwoordiger mr. [naam 1], jurist. Namens de bank was aanwezig: mr. [naam 2], jurist bij de bank.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument hield een betaalrekening aan bij de bank. Aan deze bankrekening was een (doorlopend) Studentenkrediet van maximaal € 2.500,- (hierna: het krediet) gekoppeld.

2.2 In 2013 zijn achterstanden ontstaan op het krediet. De bank heeft de consument per brief van 4 juni 2013 in gebreke gesteld met betrekking tot de achterstand. Per brief van 19 juni 2013 heeft de bank het saldo van het krediet opgeëist.

2.3 Op 3 juni 2013 heeft de bank in het Centrale Krediet Informatiesysteem (hierna: CKI) van de Stichting Bureau Krediet Registratie (hierna: BKR) een achterstandscodering A laten registreren. Op 1 oktober 2013 heeft de bank een bijzonderheidscodering 3 (afboeking) en 4 (onbereikbaar) laten registreren.

2.4 De bank heeft haar vordering op de consument ter incasso uit handen gegeven aan haar incassopartner, Vesting Finance (hierna: Vesting). Per brief van 21 januari 2019 heeft Vesting de consument gesommeerd tot betaling van een bedrag van € 4.852,36. De consument heeft in februari 2019 een betalingsregeling met Vesting getroffen. Op 3 september 2019 heeft de gemachtigde van de consument een beroep op verjaring van de vordering gedaan. Dit beroep is door de bank gehonoreerd. Het restantbedrag van ruim € 2.000,- is door de bank afgeboekt als (definitief) oninbaar. De bank heeft een werkelijke einddatum van 3 september 2021 in het CKI laten registreren.

2.5 Na ontvangst van de klacht heeft de bank alsnog een bijzonderheidscodering 2 (opeising) in het CKI laten registreren per 19 juni 2013. Zij heeft voorts de achterstandscodering A verwijderd. Tevens heeft zij de datum van de bijzonderheids-codering 3 gewijzigd van 1 oktober 2013 naar 3 september 2021.

De klacht en vordering

2.6 De consument vordert primair dat de bank de in het CKI van het BKR opgenomen werkelijke einddatum van 3 september 2021 aanpast naar 1 oktober 2018. Daarmee wordt de registratie per 1 augustus 2023 uit het CKI verwijderd. Subsidiair vordert de consument verwijdering van de gehele registratie. Ook vordert de consument vergoeding van de proceskosten.

2.7 De consument voert daartoe de navolgende argumenten aan:

- De bijzonderheidscoderingen en de werkelijke einddatum zijn niet technisch juist.

De consument heeft de brieven van de bank van 4 juni 2013 (de ingebrekestelling) en 19 juni 2013 (de opeising) nooit ontvangen omdat hij op het moment van verzending van die brieven niet meer op het daarin genoemde adres woonachtig was. De bijzonderheidscodering 2 (opeising) is daarom niet terecht. Ook dient de wijziging van de datum van bijzonderheidscodering 3 (afboeking) van 1 oktober 2013 in 3 september 2021 ongedaan te worden gemaakt, omdat de bank het account van de consument al per 1 oktober 2013 had gesloten en niet voortvarend te werk is gegaan. Verder had de bank kunnen weten dat de consument niet ingeschreven stond op het in die brieven genoemde adres, zodat de bijzonderheids-codering 4 (onbereikbaar) ook niet redelijk is. Tenslotte moet de werkelijke einddatum van 3 september 2021 worden gewijzigd in 1 oktober 2018 omdat de vordering van de bank per die datum is verjaard. Hantering van deze datum als werkelijke einddatum doet meer recht aan de situatie waarin schuldeisers al bijna tien jaar zijn beschermd.

- De schuld is uit beeld geraakt omdat de consument als jongvolwassene onder zeer ingrijpende omstandigheden plots met zijn ouders naar het buitenland is verhuisd. Toen hij in 2019 weer werd gewezen op de vordering heeft hij hiervoor een betalingsregeling afgesproken. Zijn financiële situatie is al enige jaren stabiel. Hij heeft een ruim en stabiel inkomen als zzp-er in de zorg. De financiële verplichtingen worden ruimschoots nagekomen. Er zijn geen andere moeizame kredietrelaties.

- De registratie is disproportioneel. De consument heeft een zwaarwegend belang bij de verwijdering van de registratie. Door de registratie is aan de consument een creditcard geweigerd, evenals een aan hem toebedeelde huurwoning. De consument woont momenteel bij zijn zus en dit is geen duurzame oplossing. Hij wil graag een woning kopen omdat dit financieel aantrekkelijker is dan huren.

Het verweer

2.8 De bank heeft de volgende verweren gevoerd:

- De geplaatste coderingen zijn technisch juist nu de bank de vordering heeft opgeëist (code 2), zij een bedrag groter dan € 250,- definitief heeft afgeboekt op 3 september 2021 (code 3) en zij de consument gedurende langere tijd niet kon bereiken (code 4). Als werkelijke einddatum moet de datum worden geregistreerd waarop de consument voor het eerst een beroep op de verjaring van de vordering heeft gedaan.

- Het belang van instandhouding van de registraties is gelegen in de doelstellingen van het CKI, namelijk bescherming van de consument tegen overkreditering en beperking van de financiële risico's van andere kredietaanbieders. Deze bescherming is nog altijd aan de orde omdat de consument het krediet op zijn beloop heeft gelaten en zich onbereikbaar heeft gehouden.

Hiermee heeft de consument zich niet als een goed debiteur opgesteld. Deze omstandigheid kan relevant zijn voor toekomstige kredietaanbieders.

- Niet gebleken is dat sprake is van een financieel stabiele situatie. De door de consument overgelegde inkomens- en uitgavengegevens roepen vragen op.

- De consument heeft geen onderbouwd belang heeft aangegeven bij zijn verzoek tot verwijdering.

- De bewaartermijn is pas kort geleden aangevangen.

3. De beoordeling

Waar moet de commissie over oordelen?

3.1 In deze zaak gaat het om de vraag of de bank de bijzonderheidscoderingen van de consument moet verwijderen uit het CKI of deze moet aanpassen. Om die vraag te beantwoorden, zal de commissie eerst oordelen over de verjaring en de werkelijke einddatum om daarna de overige technische juistheid van de coderingen te onderzoeken. Tot slot zal zij nagaan of de registratie moet worden verwijderd op grond van de belangenafweging. Daarbij komt de commissie tot het oordeel dat de registratie per 1 augustus 2023 moet worden verwijderd uit het CKI. Dit oordeel licht zij als volgt toe.

Verjaring

3.2 Partijen zijn het erover eens dat de vordering van de bank is verjaard voor of op 1 oktober 2018. Partijen zijn het niet eens over het antwoord op de vraag of deze verjaring ertoe moet leiden dat de werkelijke einddatum van 3 september 2021 met terugwerkende kracht wordt gewijzigd in 1 oktober 2018 (waarmee de registratie per 1 augustus 2023 uit het CKI zal worden verwijderd). De commissie overweegt als volgt.

3.3 De commissie is met de bank van oordeel dat voor de werkelijke einddatum bepalend is op welke datum de consument een beroep op verjaring heeft gedaan. Uit het recht en de jurisprudentie volgt dat verjaring niet van rechtswege werkt. Een schuldenaar, in dit geval de consument, moet zich actief op verjaring beroepen voordat de verjaring werking kan hebben. De vordering blijft volledig opeisbaar en rechtens afdwingbaar tot het moment dat er een geslaagd beroep op verjaring wordt gedaan. Dit betekent dat de bank als werkelijke einddatum in het CKI de datum moet melden waarop de consument voor het eerst een geslaagd beroep heeft gedaan op verjaring. In dit geval is dat 3 september 2021. Aangezien deze datum als werkelijke einddatum in het CKI is opgenomen, is de registratie daarvan technisch juist en slaagt dit onderdeel van de klacht dus niet.

Wel kan de verjaring en de periode die is verstreken nadat de consument voor het eerst een beroep op verjaring had kunnen doen worden meegewogen in het kader van de na te melden belangenafweging.

3.4 Gelet op de afwijzing van dit klachtonderdeel zal de commissie een oordeel vellen over de overige gronden ten aanzien van de technische juistheid van de coderingen.

Technische juistheid van de coderingen

3.5 Uit de brief van 19 juni 2013 blijkt dat de bank het uitstaande kredietsaldo heeft opgeëist, zodat de bijzonderheidscodering 2 technisch juist is. Dat de consument de ontvangst van deze brief heeft betwist, maakt dit niet anders. Voor de registratie in het CKI is namelijk niet verplicht dat een vooraankondiging is verzonden. Ook heeft de opeisingsbrief, voor zover vereist, haar werking jegens de consument omdat het niet bereiken het gevolg is van het handelen (of eigenlijk het nalaten) van de consument[1]. Hij is immers – zoals de bank onweersproken heeft gesteld – verhuisd zonder de bank hiervan in kennis te stellen en zonder de bank zijn nieuwe adres te verstrekken. De bank heeft deze codering pas tijdens de procedure laten registreren, maar dit is toegestaan. Verder staat vast dat de bank een deel van haar vordering heeft afgeboekt, zodat de bijzonderheidscodering 3 (afboeking) eveneens technisch juist is. Zoals hiervoor weergegeven is de commissie van oordeel dat het op de weg van de consument had gelegen om zijn nieuwe adres aan de bank door te geven. De bank heeft geen toegang tot de Basisregistratie Personen en had, in tegenstelling tot hetgeen de consument meent, niet eenvoudig aan het nieuwe adres van de consument kunnen komen. De bijzonderheidscodering 4 (onbereikbaar) is derhalve technisch juist. De conclusie van het voorgaande is dat de coderingen technisch juist zijn.

Het beoordelingskader

3.6 De consument stelt daarnaast dat zijn belang bij verwijdering van de registratie zwaarder weegt dan het belang van de bank bij handhaving daarvan. Dit verzoek van de consument tot verwijdering van de coderingen moet worden beoordeeld op grond van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: AVG). Relevante bepalingen uit de AVG zijn opgenomen in de bijlage. Daarbij neemt de commissie het volgende als uitgangspunt.

3.7 De BKR-registratie houdt een verwerking van persoonsgegevens van de consument in, zoals bedoeld in artikel 4 lid 1 en 2 AVG. De rechtmatigheid van de registratie berust op de grondslag van artikel 6 lid 1 onder f AVG[2]: de verwerking van persoonsgegevens is rechtmatig omdat deze noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke, in dit geval de bank.

[1] Zie art. 3:37 lid 3 BW, opgenomen in de bijlage.
[2] Hoge Raad 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814, te vinden op rechtspraak.nl.

Dit is alleen anders wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene, in dit geval de consument, zwaarder wegen dan die belangen.

3.8 Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene (de consument) te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens. De verwerkingsverantwoordelijke staakt deze verwerking, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene. Als het bezwaar van de betrokkene slaagt, dan heeft de betrokkene op grond van artikel 17 lid 1 sub c AVG het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.

3.9 Het is aan de bank om aan te tonen dat haar dwingende gerechtvaardigde gronden bij handhaving van de registratie zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de consument. Er zal dus een belangenafweging moeten plaatsvinden.

De belangenafweging

3.10 De consument heeft zijn bezwaar tegen het handhaven van de registratie aangegeven en de met zijn specifieke situatie verband houdende feiten en omstandigheden naar voren gebracht, zoals weergegeven in overweging 2.7. De bank heeft haar standpunten en haar belang naar voren gebracht, zoals weergegeven in overweging 2.8.

3.11 De commissie is van oordeel dat voldoende is gebleken dat de consument een concreet belang heeft bij zijn verzoek tot verwijdering van de registratie, namelijk het verkrijgen van een hypothecaire geldlening of een huurwoning. De huidige woon-situatie van de consument is niet duurzaam en de commissie acht het voldoende waarschijnlijk dat de registratie de consument belemmert bij het vinden van een eigen woning. Alhoewel de door de consument aangeleverde stukken geen volledig beeld geven van diens financiële situatie, acht de commissie het voldoende aannemelijk dat deze voldoende stabiel is. De consument heeft al enige jaren een stabiel jaarinkomen en niet is gebleken van schulden of van andere negatieve registraties.

3.12 Volgens de vaste lijn van de commissie[3] leiden deze omstandigheden, waarbij niet is gebleken dat de consument nog een risico vormt voor zichzelf of voor de financiële sector en een concreet belang heeft bij de verwijdering van de registratie, ertoe dat de registratie niet langer kan blijven staan dan vijf jaar na het moment dat de consument voor het eerst een beroep op verjaring had kunnen doen. De consument had vanaf 1 oktober 2018 een beroep kunnen doen op verjaring. De commissie acht het derhalve redelijk dat de registratie wordt verwijderd per 1 oktober 2023.

[3] Zie onder meer Geschillencommissie Kifid nrs. 2022-0535, 2022-0890 en 2022-1077, te vinden op www.kifid.nl/uitspraken.

Conclusie

3.13 De belangenafweging valt in het voordeel uit van de consument. De bank moet de registratie derhalve verwijderen per 1 oktober 2023.

Proceskostenvergoeding

3.14 De consument heeft vergoeding van de proceskosten gevorderd. Omdat de consument gedeeltelijk in het gelijk wordt gesteld, komt de consument een vergoeding toe voor de in verband met het aanhangig maken en de behandeling van de onderhavige klacht gemaakte kosten. De commissie stelt deze vergoeding vast op 50% van het hiervoor geldende tarief.

3.15 Voor de berekening van de vergoeding voor de proceskosten verwijst de commissie naar het Liquidatietarief Kifid behorende bij vraag 22 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening. Omdat de (gedeeltelijk) toegewezen vordering van de consument van onbepaalde waarde is, wordt aansluiting gezocht bij tarief V, het tarief voor vorderingen van € 15.000,-[4].

3.16 De consument is bijgestaan door een beroepsmatig handelend professional (niet zijnde een advocaat). De kosten van de procedure voor de consument worden daarom vastgesteld op € 400,- (twee punten van tarief V). De commissie is van oordeel dat de bank hiervan 50% aan de consument dient te vergoeden, oftewel € 200,-.

4. De beslissing

De commissie bepaalt dat de bank de registratie per 1 oktober 2023 laat verwijderen.

De commissie bepaalt dat de bank binnen vier weken na de datum van de uitspraak een bedrag van € 200,- aan proceskosten aan de consument vergoedt.

[4] De Commissie sluit hiervoor aan bij het tarief voor vorderingen van onbepaalde waarde in het Liquidatietarief rechtbanken en gerechtshoven van de Rechtspraak (per 1 februari 2021). Dat betreft de tariefgroep voor vorderingen van € 10.000,- tot € 20.000,-. Dit correspondeert met tariefgroep V van het Liquidatietarief Kifid.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999

Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)

Artikel 4

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1) „persoonsgegevens": alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon („de betrokkene"); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;
2) „verwerking": een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;
3) „verwerkingsverantwoordelijke": een natuurlijk persoon of rechtspersoon, een overheidsinstantie, een dienst of een ander orgaan die/dat, alleen of samen met anderen, het doel en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt; wanneer de doelstellingen van en de middelen voor deze verwerking in het Unierecht of het lidstatelijke recht worden vastgesteld, kan daarin worden bepaald wie de verwerkingsverantwoordelijke is of volgens welke criteria deze wordt aangewezen;

(…)

Artikel 5

Beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens

1. Persoonsgegevens moeten:
a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie");
b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemene belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding");
c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking");
d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid");

e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking");

(…)

Artikel 6

Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen gerechtvaardigd indien en voor zover er aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

a. de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
b. de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
c. de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
d. de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
e. de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

(…)

Artikel 17

Recht op gegevenswissing („recht op vergetelheid")

1. De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:

a. de persoonsgegevens zijn niet langer nodig voor de doeleinden waarvoor zij zijn verzameld of anderszins verwerkt;
b. de betrokkene trekt de toestemming waarop de verwerking overeenkomstig artikel 6, lid 1, punt a), of artikel 9, lid 2, punt a), berust, in, en er is geen andere rechtsgrond voor de verwerking;
c. de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking en er zijn een prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomst artikel 21, lid 2;
d. de persoonsgegevens zijn onrechtmatig verwerkt;

e. de persoonsgegevens moeten worden gewist om te voldoen aan een in het Unierecht of het lidstatelijk recht neergelegde wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
f. de persoonsgegevens zijn verzameld in verband met een aanbod va diensten van de informatiemaatschappij als bedoeld in artikel 8, lid 1.

(…)

Artikel 21

Geautomatiseerde individuele besluitvorming, waaronder profilering

1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.

(…)

Burgerlijk Wetboek

Artikel 3:37

3. Een tot een bepaalde persoon gerichte verklaring moet, om haar werking te hebben, die persoon hebben bereikt. Nochtans heeft ook een verklaring die hem tot wie zij was gericht, niet of niet tijdig heeft bereikt, haar werking, indien het niet of niet tijdig bereiken het gevolg is van zijn eigen handeling, van de handelingen van personen voor wie hij aansprakelijk is, of van andere omstandigheden die zijn persoon betreffen en rechtvaardigen dat hij het nadeel draagt.